astică al R. P. R.

Sibiu

I sau II.
titui pentru
t în munca
velului teh-

zultatele în-
fază, în

on). — Au
e: Metalul,

Batiz Andrei

(Metalul)

c) 93,45 p.
şie 271,20 p.

). — Rezul-
trate în fa-

er Magda

2. Tomaie Marga (Fl. Roşie) 49 p.

3. Rechner Inge (Fl. Roşie).

BAEŢI: 1. Ernest Helmuth (Metalul) 49,90 p.

2. Krestel Gunther (Metalul) 48,55 p.

3. Spahn Eduard (Metalul) 45,75 p.

In cea de a doua fază a campionatului — întrecerile pe zone — care se va desfăşura între 25 şi 26 Noembrie la Cluj, Oraşul Stalin şi Arad au drept de participare echipele câştigătoare din etapa I, fete şi băieţi, de cat. I şi II. Pe lângă aceste echipe, vor mai participa şi gimnaştii şi gimnastele de cat. I. care s'au clasat în prima fază pe locurile 1—8 în clasamentul general individual compus.

ge treaba bine

olectivul sportiv Ştiinţa-Bucureşti sunt 6.425
ţi G.M.A. dintre care nu şi-au trecut normele
0.

ecerea normelor nu vă ocupaţi?
chet! Deocamdată n'am terminat cu munca

Elemente de talent printre tinerii luptători

Campionatele de lupte pentru echipe de categoria II-a au luat sfârşit prin victoria reprezentativei Metalul-Baia Mare. Invingătorii au cucerit pe merit primul loc, prezentând o echipă cu luptătorii cei mai bine pregătiţi.

Cele 73 întâlniri au scos în evidenţă un fapt îmbucurător: un vizibil progres în ceeace priveşte lupta activă. In această privinţă, luptătorii dela Casa Centrală a Armatei au excelat. Deasemenea, luptătorii dela Dinamo-Oraşul Stalin, deşi nu s'au prezentat la nivelul valorii lor normale, s'au clasat pe locul doi, la numai un punct diferenţă de învingători.

Aceste campionate au scos în evidenţă multe elemente tinere care au arătat calităţi deosebite. Unii dintre aceştia pot deveni elemente de nădejde ale reprezentativei naţionale. Exemplul cel mai bun este Sinculeac Vasile *(Metalul-Baia Mare), unul din foarte puţinii luptători care au desfăşurat o gamă largă de figuri. S'au evidenţiat deasemeni,* Popp V. *(Metalul Baia Mare), care cunoaşte bine tehnica luptelor clasându-se al doilea în categoria semigrea (87 kgr.) deşi a avut de înfruntat adversari mai grei decât el.* Zinopol *(Loc. SPT Galaţi), care deasemeni a concurat într'o categorie superioară greutăţii sale,* Silye *(CCA).* Gorog *(Met. B.M.),* Machedon *(CCA),* Iovuţă *(Fl. R. UTA),* Tătaru *(Dinamo).*

Organizarea a fost în general bună. Sala frumos pavoazată, salteaua nouă şi bună, ordinea desfăşurării matchurilor respectată, arbitrajele corecte, disciplina luptătorilor bună cu excepţia lui Konecinic W. *din Reşiţa, care a lovit pe* Pastramagiu, *(Galaţi).*

Au fost însă şi unele lipsuri: slabă mobilizare a spectatorilor şi schimbarea sălii de disputare în ultimul moment.

Deasemeni cei care trebuiau să aducă fişele de arbitraj, discul bicolor şi gongul, au întârziat şi din cauza aceasta a trebuit să se recurgă la improvizaţii.

Este bine ca, pe viitor, aceste lipsuri să fie lichidate printr'o mai atentă preocupare din partea organizatorilor pentru buna desfăşurare a întâlnirilor.

SPORTIVĂ

podea şi
un loc (ca

at pe scau-
urmărească

i 5 minute
să se plim-
prin sală,
istei" nece-
turile peste
ea s'au re-
oricând. Şi
izatorii —
e gimnasti-
grije dela
un loc
, au prefe-
curenţi să...

iat nici ei
organiza-

cunoşteau
sne de în-
impresii şi
care a în-

La fete, problema a fost şi mai „interesantă". Erau numai două concurente. După ce prima executa exerciţiile, arbitrele se consultau (cam mult, nu-i vorbă!). Apoi, după ce executa exerciţiile cea de a doua concurentă, consultările reîncepeau cu divergenţe în privinţa notelor!

Noi trebuie să mărturisim că n'avem nicio divergenţă în aprecierea condiţiilor în care s'a desfăşurat această reuniune de gimnastică. Acordăm arbitrilor şi organizatorilor aceiaşi notă... proastă.

Sperăm însă că la întrecerile viitoare, fără... reconsultare, să putem schimba nota...

O ţintă care nu e atinsă

Campionatul Interdepartamental de tir a scos şi mai mult în evidenţă o lipsă care se constată la orice competiţie de tir de amploare: numărul extrem de redus de arbitri, comisari de poligon şi oficiali. Astfel, pe aceiaşi trăgători, Iosif Sârbu, Rodica Dabija, Petre Cişmigiu şi H. Herşcovici, îi întâlneşti în Comisia Centrală de tir, în comisia de organizare, în subcomisia competiţiilor, în colegiul arbitrilor, în cel al antrenorilor şi, bineînţeles, ...în echipele din concurs.

La orice competiţie, aceiaşi oameni exercită o serie întreagă de atribuţiuni: organizează, dirijează, antrenează, concurează, supraveghează, arbitrează, omologhează, protestează şi... contestează.

Aşa stând lucrurile, nu e de mirare că în campionatul Interdepartamental de tir se creiase un obiceiu: înainte de a se termina concursul, în camera juriului începeau să curgă contestaţiile.

Cine le judeca? Cei care le

înaintau! Obosiţi după concurs, preocupaţi de proba de a doua zi, trăgătorii acum transformaţi în oficiali căutau să rezolve de urgenţă contestaţiile şi să-şi vadă şi de alte treburi.

Această situaţie curioasă este consecinţa faptului că de ani de zile nu s'a organizat nici o şcoală de arbitri, comisari de poligon, etc.

Din partea unor oameni, care au dovedit în repetate rânduri, că ştiu să nimerească... ţinta, e cu atât mai surprinzător că în această direcţie s'a produs un... „rateu" atât de regretabil.

Sportivi candidaţi în alegerile pentru Sfaturile Populare

Inovatorul Toma Gheorghe dela fabrica I. O. R.

Inovatorii în producţie şi fruntasii în muncă se bucură de multă cinste şi preţuire în rândul tovarăşilor lor de muncă. Faptul că ei întruchipează pe muncitorul de tip nou, care se străduește necontenit să mărească producţia şi productivitatea muncii, folosind mijloacele tehnice cele mai avansate, face din inovatori muncitorii cei mai iubiţi.

O dovadă de fierbinte patriotism o dă muncitorul inovator care caută să mărească productivitatea muncii înlocuind metodele învechite cu altele noi, rod al muncii sale însufleţite. Muncitorul **Toma Gheorghe** dela I.O.R. a muncit şi el mult, cu râvnă şi dragoste, pentru a ajunge în rândul fruntaşilor în producţie. Rezultatele pe care le-a obţinut au fost tot mai bune dar acest lucru nu l-a mulţumit. Ele trebuiau să devină cât mai perfecte, ele trebuiau să facă graficul producţiei să urce tot mai sus, pe trepte mereu mai înalte.

De atunci a început să se frământe în el gândul unei schimbări care să permită echipei al cărei şef este să dea mai mult de 7 rigle divizate pe zi. Şi după o muncă migăloasă, după scheme şi calcule care l-au îndemnat să meargă mai departe, **Toma Gheorghe** a reuşit să realizeze o însemnată inovaţie în producţie, adăugând maşinii de

TOMA GHEORGHE

gravat un dispozitiv special, care i-a mărit mult puterea de învârtire.

Astăzi, într'o singură zi se pot lucra **30** de rigle, în loc de 7!

Toma Gheorghe nu este numai şef de echipă la gravaj, ci şi un destoinic frezor care, lucrând după metoda de tăiere rapidă a metalelor iniţiată de muncitorul sovietic Bortchevici, depăşeşte norma cu 250 la sută. Muncitorii dela I.O.R. îl cunosc bine acum şi îl apreciază şi pentru comportarea sa deosebită pe terenul de sport, în cadrul echipei de football a fabricii. Toate aceste fapte i-au îndemnat să-l propună pe Toma Gheorghe drept candidat în alegeri, la circumscripţia electorală 65 a raionului Tudor Vladimirescu, dându-le siguranţa că acel care se află în primele rânduri ale întrecerii socialiste şi ale întrecerilor sportive va şti să ducă la bun sfârşit sarcinile care îi vor reveni.

Muncitorul şi sportivul fruntaş **Toma Gheorghe**, este un candidat al păcii, al muncii creatoare.

Ce am învăţat din întâlnirea cu cicliştii sovietici

Minunată şi plină de învăţăminte a fost lecţia de ciclism dată de maeştrii sovietici în cadrul întâlnirii U.R.S.S.—R.P.R., care s'a desfăşurat pe velodromul Dinamo.

Scorul de 8—1 arată superioritatea acestor dragi prieteni sportivi, — reprezentanţii celui mai avansat sport din lume, sportul sovietic.

Multiple şi interesante sunt concluziile tehnice şi tactice izvorîte după cele două zile de antrenament comun şi după cele două zile de însufleţite întreceri.

S'a desprins, în primul rând, în mod net excelenta condiţie fizică a cicliştilor sovietici (fapt care le-a îngăduit eforturi eficace dela un capăt la altul al întrecerilor), cum şi o tenacitate remarcabilă. Explicaţia stă în faptul că, — spre deosebire de marea majoritate a cicliştilor noştri, care sunt unilaterali — maeştrii sovietici au o activitate sportivă multilaterală.

Astfel, absolut toţi, — băeţi şi fete, — pun un accent deosebit pe gimnastică, alergări pe teren variat, schi, patinaj, înnot şi exerciţii cu haltere, atunci când este nevoie ca un ciclist mai puţin puternic să devină robust. In genere, ca toţi sportivii sovietici, şi cicliştii sunt deţinători ai insignei complexului de Stat G.T.O., complex care stă la baza oricărei discipline sportive.

Nu este întâmplător că marea majoritate a oaspeţilor sunt robuşti, bine desvoltaţi, iar sprinterii, fără excepţie — indiferent de înălţime — sunt oameni grei. Şi, în adevăr, la viteză, unde se cer eforturi brusce şi totale, altfel execută o „rupere" (plecare în sprint) un ciclist masiv, pe ale cărui pedale cade o greutate mai mare necesară pentru obţinerea vitezei. Un astfel de alergător, odată lansat, îşi continuă mai îndelung turaţia (viteza), iar în cazul când „plonjează" din înălţimea virajului spre linia dreaptă, are un net avantaj — după cum s'a putut vedea, — asupra unui alergător cu un fizic mai slab.

Este lesne de înţeles că un alergător, bine desvoltat şi mai greu, acţionează mai viu asupra pedalelor, având picioare puternice, iar ritmul specific sprintului (svâcnirea înainte a maşinii în clipa efortului maxim) este mult ajutat de un corp mai viguros, care în mecanica sprintului, acea continuă tragere şi împingere înainte a şeii, executată de partea de mijloc a corpului, dă rezultate superioare. Deasemeni, braţele puternice joacă un rol important în stăpânirea bicicletei.

La cicliştii sovietici nu s'a văzut acea vollare (tremurare) a ghidonului, pe care o au unii din alergătorii noştri.

Iată dece un sprinter, ca să atingă performanţe de un nivel ridicat, trebue să fie bine şi armonios desvoltat, să fie robust, calităţi arătate de cicliştii sovietici, însuşiri care se pot obţine printr'o pregătire multilaterală, condiţia fizică fiind factorul de bază al oricărei performanţe.

Sprinterii sovietici au o poziţie aplecată mult în faţă şi pe ghidon, iar pedalajul îl fac cu vârful pantofului mult înclinat în jos. In felul acesta, laba piciorului face aproape o linie dreaptă cu gamba, iar forţa transmisă cade direct pe pedală fără să treacă prin unghiul deschis de articulaţia glesnei, — ca în cazul pedalajului cu laba piciorului perfect orizontală pe pedală, aşa cum rulează o bună parte a alergătorilor noştri întrebuinţând pe pistă acelaş stil ca pe şosea.

In lotul sovietic, — atât la băeţi cât şi la fete, — cei grei întrebuinţau un pas mai mare iar cei mai puţin grei un pas mai mic. Explicaţia firească este următoarea: cel greu poate acţiona cu succes un pas mare, care ajută şi la obţinerea unei viteze mai ridicate, în vreme ce celui mai uşor îi revine sarcina să compenseze diferenţa prin supleţă (turaţie). Notăm acestea tocmai pentru că în rândurile cicliştilor noştri sunt oameni de 60—65 kgr. care se luptă să învârtească acelaş pas cu acela al unui alergător de 75—80 kgr.

Faptul că o mare parte din alergătorii din lotul R.P.R. au pierdut seriile la viteză în preajma liniei de sosire se datoreşte lipsei de finish — şi a unei prealabile pregătiri în această direcţie. Toţi sprinterii sovietici au un sfârşit de cursă extraordinar şi ştiu să „arunce" bicicleta pe linia de sosire. Dat fiind

Igor Ippolitov şi Nina Copteva, campionii de viteză ai U.R.S.S., a căror măestrie sportivă am putut-o admira cu prilejul reuniunii de Sâmbătă şi Duminică.

că sunt pe poziţia a doua, sovieticii urmăresc atent tot timpul sprintului şi nu atacă decât în preajma liniei de sosire, tocmai când cel care conduce are impresia aproape certă că va câştiga. Dar, la câţiva metri de linie, executând cu măestrie acea svâcnire a finişului, ţâşnesc din spatele partenerului învingând de puţin pe linia de sosire.

Dacă ei au sprintat însă primii, atunci după intrarea în viraj încetinesc puţin alura, o reiau puternic la eşirea din viraj, rezervându-şi deasemeni maximumul efortului tot în preajma sosirii.

Aceste două aspecte arată cu prisosinţă că ştiu foarte bine ce înseamnă dozarea chibzuită a eforturilor şi că pentru a obţine victoria nu este nevoie decât de câţiva centimetri.

Cicliştii noştri trebue să-şi însuşească învăţămintele care le-au tras în urma acestei întâlniri. Ele vor folosi la creşterea nivelului tehnic şi la o bună aplicare a tacticei. Sportul sovietic este pentru noi o sursă inepuizabilă de învăţăminte, pe care trebue să ştim să le folosim necontenit. Iar excelenţilor sportivi sovietici trebue să le mulţumim pentru minunata demonstraţie pe care au făcut-o la noi.

Emil Ienceo